

РЕШЕНИЕ

№ 2075

гр. София, 24.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **3227** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за убежището и Б..

Образувано е по жалбата на М. З. И. – гражданин на Б, срещу Решение № УП - 55 от 15.04.2010 г. на И. О. П. Д. А. за Б., с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на решението, поради това, че: административният О. не е обсъдил твърдени новонастъпили обстоятелства, свързани с нежеланието на чужденеца да се завърне в страната си; не е „отнесъл” тези факти към обстановката в Б и не се е произнесъл относно сигурността на тази страна. Искането е да бъде отменено оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с назначения от Съда преводач и поддържа жалбата си.

Ответникът - Д. А. за Б. се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата като неоснователна.

Прокурорът П. Софийската градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на оспорващия и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

От приетата като доказателства по делото административна преписка се установява, че жалбоподателят е влязъл легално в РБ през 2005 г. За първи път през същата година е предявил пред ДАБ искане да му бъде предоставен статут на бежанец, като се представил под друго име. Искането си мотивирал с причини от икономически характер. С решение на председателя на Агенцията е отказано предоставяне на статут. Второто му искане е от 2007 г., а третото от 2009 г., но също е получил откази. Всички административни актове във връзка с исканията са били потвърдени от компетентните съдилища, след оспорване от страна на жалбоподателя.

За четвърти път чужденецът е подал молба за предоставяне на статут по реда на ЗУБ. Началото на административното производство е поставено със съставянето на регистрационен лист № УП-2082/13.04.2010 г. На 14.04.2010 г. е проведено интервю (протокол на л. 10), по време на което търсещият закрила е заявил, че не може да се завърне в страната си, поради същите причини, които е изтъкнал П. предишните си искания. Изрично е записано в протокола изявлението му, че няма нищо различно от проблемите, които е посочил и по време на предишните производства.

П. наличието на тези данни интервюиращият О. П. ДАБ е приел, че чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход. Този извод е мотивирал подробно в оспореното Решение № УП - 55 от 15.04.2010 г., с което е отхвърлил молбата като явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателя на 19.04.2010 г. в присъствието на преводач, а жалбата срещу това решение е постъпила чрез административния О. на 22.04.2010 г., с оглед на което е процесуално допустима, като подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е законосъобразен, като издаден от компетентен административен О. – И. О. от Д. А. за Б. П. МС, определен със Заповед № 59/2010 г. на председателя на ДАБ, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ да провежда ускорени производства по същия закон. Не са налице отменителни основания, по смисъла на чл. 146 АПК.

Императивната разпоредба на чл. 70, ал. 1 ЗУБ задължава компетентния О., в срок до три дни от образуване на ускорено производство да вземе решение за: отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1; за прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 или за образуване на производство по общия ред.

За да отхвърли молбата, интервюиращият О. се е позовал на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ. Съгласно тази норма, молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато, от една страна не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и кумулативно от друга страна, е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му

положение или относено държавата му по произход.

Административният О. е обсъдил и анализирал подробно данните от интервюто, като е изложил мотиви за липсата на обстоятелства по чл. 8, ал. 1, ал. 9, съответно по чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 ЗУБ. Съгласно текста на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, статут на бежанец в Република Б се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Предоставянето на хуманитарен статут от друга страна е предпоставено от наличие на принуда върху чужденеца да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт – чл. 9, ал. 1. В конкретния случай чужденецът, противно на изложените в жалбата твърдения не се е позовал на никакви нови обстоятелства. Събраните по време на административното производство доказателства са анализирани подробно в решението на интервюиращия О., който правилно е отхвърлил молбата като явно неоснователна, по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 1, 5 ЗУБ. След отмяната на текста на ал. 2, чл. 70 ЗУБ, съществувал преди изменението (ДВ, брой 52/2007 г.), за интервюиращия О. не съществува задължение да се произнася изрично относно сигурността на държавата на произход на чужденеца.

По изложените съображения, Административен съд С. – град намира, че оспореното Решение № УП - 55 от 15.04.2010 г. на И. О. П. Д. А. за Б. е правилно и законосъобразно, поради което жалбата срещу акта следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Водим от горните съображения и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 4 ЗУБ Административен съд С. - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ направеното с жалбата на М. З. И. – гражданин на Б оспорване на Решение № УП - 55 от 15.04.2010 г. на И. О. П. Д. А. за Б..

Решението не подлежи на касационно обжалване и на протест.

СЪДИЯ:

